

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1067

27.08.2023 (134)

**Міхаель Кюнєн
Лідерство між
Народна громада та елітарність
Частина 1**

**ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ:
МОЄ ЗІЗНАННЯ**

Так - я обожнюю Адольфа Гітлера!

Він був одним з героїв моєї юності, він був провідною фігурою моїх повстанських днів, і він досі є зразком свідомого націонал-соціалістичного революціонера, в якого я перетворився!

Адольф Гітлер - ЛІДЕР! Не вождь, не просто захоплююча історична постать, а ЛІДЕР: він був ним для тих, кому вдалося його пізнати, і залишається ним для тих, хто, вірний його політичному заповіту, бореться за світле відродження націонал-соціалістичного руху!

Щоразу, коли націонал-соціаліст прямо чи опосередковано претендує на роль нового лідера Німеччини чи навіть руху, він зустріне мій опір - щоразу, коли доброзичливий німець хоче мене так назвати, я відчуваю це як фізичний біль і відкидаю: той, хто привласнює собі титул фюрера після 1945 року, є зарозумілим негідником і ображає дух націонал-соціалізму та пам'ять про Адольфа Гітлера!

У нашому русі знову з'явилися організаційні лідери, керівні товариші, посадові особи та інші лідери - повинні з'явитися і одного дня з'являться

партійні лідери НСДАП і націонал-соціалістичні канцлери нового Рейху, але є тільки один ФЮРЕР: Адольф Гітлер! У фюрері ідея і партія знайшли своє досконале вираження, особистість і справа були тотожні. Німеччина була втілена у фюрері, найбільшій людині і завершувачі німецької історії - між фюрером, партією, націонал-соціалізмом і Німеччиною більше не було ніяких відмінностей. Саме тому люди йшли за ним до останнього дня. Адольф Гітлер був людиною долі:

У язичницькі часи йому поклонялися б як богу, в середньовіччі - як посланцю Божому.

Навіть нам, молодим, які вже не змогли відчутти його на собі, не потрібен новий вождь: у нас є Адольф Гітлер, його дух, його спадщина, його місія! Після Адольфа Гітлера ніхто не може ототожнювати його особу з ідеєю, з партією, з Німеччиною - тільки такий унікальний історичний геній, тільки така людина долі була обрана Провидінням і затверджена в ньому безмежною любов'ю і обожнюванням свого народу. Всі ми - маленькі спадкоємці - служимо ідеї, є інструментами Партії. З наших рядів можуть з'явитися і з'являться вожді, але вождь - людина і її титул - є для нас чимось святим. Горе тому, хто посягне на неї!

Критика? Звичайно, критика є: Адольф Гітлер теж був людиною, він теж робив помилки. Той факт, що лідер і партія були ідентичні, означав, що не було противаги в разі неправильного рішення. У подальшому тексті буде багато критичних зауважень. Це необхідно і правильно - не для того, щоб вдавати із себе всезнайку перед обличчям історії, не для того, щоб зганьбити пам'ять фюрера, а для того, щоб мати можливість уникнути тих самих помилок у майбутньому.

Через усю цю роботу буде проходити основна ідея про те, що лідери, і майбутній партійний лідер теж, повинні бачити себе як інструменти, як слуги, як агенти ПАРТІЇ: **Партія завжди права, замість того, щоб: Лідер завжди правий!**

Таким чином, ми приходимо до висновку, що ототожнення завдання партії з волею фюрера, навіть за часів правління виняткової людини Адольфа Гітлера, виявилось в кінцевому підсумку згубним. Чи паплюжимо ми цим твердженням пам'ять фюрера? Ні! Бо ця всеохоплююча, захоплююча і формуюча особистість неминуче повинна була перерости в таку всюдомінуючу позицію. Проти волі Адольфа Гітлера - проти цього генія волі - не було ніякої противаги, ніякого коректора. Не тому, що він не терпів би її, а тому, що вона не могла знайти ні внутрішнього виправдання, ні зовнішнього схвалення в його тіні. Але ми завжди повинні пам'ятати про

унікальність і винятковість постаті нашого лідера. Його позиція не була нормальною і як така не є зразковою для нас, його спадкоємців! Сам Адольф Гітлер у своєму політичному заповіті врахував це і призначив рейхспрезидента, рейхсканцлера і партійного міністра, не уточнивши, як саме треба уявляти собі їхню роботу і повноваження в деталях. Але принаймні це свідчить про визнання унікальності посади Фюрера, яку після нього ніхто інший не може і не має права присвоювати собі в такій формі!

Отже, лідерство в націонал-соціалізмі не є наслідуванням практики Третього Рейху, який зосереджувався на винятковій людині Адольфу Гітлеру. Лідерство має бути зрозумілим по-новому, принцип фюрера має бути переосмислений. Це буде ядром цієї роботи. Але ми також згадаємо великих націонал-соціалістичних лідерів, які слугують для нас взірцем і в яких втілюється націонал-соціалістичне лідерство. Але почнемо ми з роздумів про Фюрера, бо лише його історична титанічна постать зробила націонал-соціалізм тією силою, яка поставила собі за мету створити новий світ і нову епоху!

Міхає Кюнєн

В'язниця Буцбах, 27.12. 1985/96 рік фюрера

ВЕДУЧИЙ

Як мало який інший народ, німці впізнають себе у своїх великих людях, у своїх лідерах і шанують їх з пристрасстю та енергією: Якщо інші народи знаходять свою ідентичність у сильному і природному національному почутті, у своїх державних символах, у своїй безперервній традиції, у державному чи релігійному дусі, у правлячій династії чи навіть у конституції, то німці завжди мали лише своїх лідерів, які уособлюють Німеччину і роблять національну впевненість у собі можливою, перш за все, через трагічні розриви, потрясіння і поділи, такі як ті, що були спричинені нещасливим серединним положенням у Європі і, як наслідок, зазіханнями і впливами наших сусідів.

Великі німецькі імператори Середньовіччя - Оттон Великий і два імператори Штауфери Фрідріх 1. Барбаросса і його онук Фрідріх II, "здивування світу", при якому Перша імперія досягла свого апогею, Лютер, визволитель німецького духу і творець німецької стандартної мови, Фрідріх Великий, Бісмарк, засновник і залізний канцлер Другої імперії, всі вони були провідними фігурами, всі вони також стали міфічними постатями, чия уява, шанування і любов німців заволодіває ними, і в яких німці визнають себе німцями, а Німеччина опиняється поза межею будь-яких прогалин і поділів!

Адольф Гітлер, творець Третього Рейху, є ЛІДЕРОМ: у ньому завершується німецька історія, яка водночас є історією міфу про німецького фюрера, - при ньому Німеччина досягла своєї найбільшої могутності, ніхто інший ніколи не був так шанований і любимий своїм народом! Ані за силою, якої колись досягла німецька нація, ані за пошаною свого народу, фюрер Адольф Гітлер не буде перевершений у майбутньому. Ось чому ми бачимо в ньому вершителя німецької історії:

Ми - спадкоємці - не маємо іншого вибору, окрім як продовжити його справу, надати їй форми і зробити її тривалою. Спадщина фюрера - це будівництво тисячолітнього Рейху, нового порядку, сформованого на основі націонал-соціалістичної ідеї та у згоді з природою, нової високої культури.

Це загоїть рани, переломи, розколи і тріщини в німецькій національній спільноті, дасть можливість нашому народові розвиватися природно і безперешкодно: в новому Рейху і в націонал-соціалістичній ідеї Німеччина знайде себе; Новий порядок також потребуватиме і створить своїх лідерів. Але фюрер і міф про фюрера, в якому німецька нація завжди була змушена ховатися, щоб вижити як така, щоб зберегти свою впевненість у собі і свою волю до самоствердження, більше не будуть потрібні. Цим ми зобов'язані Адольфу Гітлеру та його історичній та ідеологічній спадщині, яку він залишив нам для завершення! Ким і чим є цей Адольф Гітлер для нас, які несуть його спадщину в майбутнє?

Державний діяч Адольф Гітлер народився в болісні дні поразки Німеччини у Першій світовій війні, в темні і ганебні дні листопадового заколоту 1918 року, в якому Другий Рейх впав без слави. Він сам описує це в розділі своєї книги-сповіді "Майн кампф", який закінчується знаменитими словами: **"Але я вирішив стати політиком!"**

Які цілі ставив перед собою цей політик Адольф Гітлер? На чолі всіх політичних зусиль стояло викорінення ганьби того зрадницького листопадового заколоту, який закріпив поразку Німеччини і зробив її остаточною: **"Ніколи більше не повинно бути листопада 1918 року в німецькій історії!"**

Після того, як держави-переможниці у Версалі, порушивши свої обіцянки, прийняли рішення не про мир примирення і справедливості, а про диктат приниження і підкорення Німеччини, мета Гітлера розширилася до боротьби з Версалем і створення вільної і гордої Німеччини, яка б охоплювала всіх німців. Щоб це сталося, німецький народ мав перетворитися на єдину і непорушну спільноту волі, справжній Volksgemeinschaft, в якому всі класи і групи визнавали б свою батьківщину, заради якої вони були б готові жити,

працювати і, якщо потрібно, померти. Це було можливим лише тоді, коли нація була б домом не лише для аристократичних і буржуазних верств, які завжди відчували себе "націоналістами", але коли б нація стала домом для широких народних мас і, насамперед, для робітників: Завоювання робітника для німецької нації - це стало основною внутрішньополітичною метою **Націонал-соціалістичної німецької робітничої партії**, яку політик Адольф Гітлер створив за роки боротьби.

Але коли спільність волю німецького народу на основі німецького соціалізму, який завоювали робітники для нації, стала реальністю, коли Версальський диктат був подоланий і всі німці знайшли свій дім в ОДНІЙ імперії, тоді ця імперія повинна була нарешті вирватися з трагічного серединного становища, яке завжди робило її жертвою своїх сусідів і яке перешкоджало природному розвитку. Тому ця імперія повинна була формувати Європу з центру і завоювати достатньо життєвого простору, щоб німецький народ міг прогодувати себе, захистити свою незалежність і забезпечити свій розвиток, неприступний і вільний!

Такими були цілі політика Адольфа Гітлера. Для їх досягнення він створив НСДАП. 30 січня 1933 року він прийшов до влади. Тепер він мав проявити себе як державний діяч!

Тепер йшлося вже не про формулювання цілей, а про їх конкретну реалізацію - тобто створення справжньої національної спільноти всередині країни шляхом подолання класових бар'єрів як передумови для відновлення національної свободи і незалежності зовні, подолання Версальського диктату, об'єднання всіх німців і здобуття достатнього життєвого простору. Для цього державний діяч Адольф Гітлер розробив чітку і правдоподібну концепцію: всередині країни класи і верстви мали бути інтегровані у спільноту волі німецького народу через примирення старої і нової Німеччини.

Символом цього примирення став "Потсдамський день", коли ті сили старої епохи в адміністрації, економіці та рейхсвері, які вважалися національними "по суті", були визнані і поставлені на службу новій державі, не чіпаючи їхніх владних позицій; водночас робітники були завойовані проектом соціального будівництва. Зовні слід було уникнути вирішальної помилки Кайзерівської імперії і не допустити ситуації на два фронти; це мало бути досягнуто шляхом відмови від колоній і тієї агресивної світової торговельної політики, з якою мав бути укладений союз з Англією; крім того, слід було завоювати Італію як союзного партнера, ізолювати Францію за допомогою обох союзів і зробити можливим похід на Схід, який одночасно мав знищити більшовизм і завоювати життєвий простір у Росії, якій судилося стати

"німецькою Індією". Ця концепція була послідовною, логічною і відповідала німецьким інтересам, а також меті встановлення справедливого порядку в Європі - ніхто, крім більшовицької Росії, нічого не втрачав у цьому процесі.

Діяльність державного діяча слід оцінювати не за тим, чи все пішло так, як він спочатку планував, але й не за тим, чого він насправді хотів. Є лише одне мірило: успіх!

До 1938/39 року цей успіх однозначно говорить на користь державного діяча Адольфа Гітлера! Якби він помер на рубежі 1938/39 років або навіть став жертвою замаху, ніхто б не сумнівався, що він був найбільшим державним діячем в історії Німеччини: близько 90% німецького народу об'єдналися навколо нього, робітничий клас став найвідданішою частиною німецької національної спільноти, Версальський диктат було розірвано, німці Австрії та Судетської області мирно повернулися додому до Рейху, а німецьке панування в Центральній Європі було встановлене!

Але через шість років новий Рейх був змушений підписати беззастережну капітуляцію, і Німеччина втратила всю свободу, свою єдність і незалежність. Зрештою, державний діяч Адольф Гітлер зазнав поразки. Ми не повинні замовчувати це. Адольф Гітлер також був людиною, він також робив помилки. Тому націонал-соціалістична політика сьогодні не повинна вичерпувати себе копіюванням всього, що робив чи хотів фюрер як державний діяч. Адже остаточна поразка 1945 року не була неминучою долею, а чітким наслідком зроблених помилок:

У внутрішній політиці спроба примирення з реакційними по суті силами, зі старою владною елітою в адміністрації, економіці та Вермахті, а також ліквідація революційних націонал-соціалістів, особливо в СА 30 червня 1934 року, виявилася глибоко згубною: саме ці реакційні сили потім саботували війну Німеччини під час Другої світової війни, шляхом постійної зради і зради країни, і в кінцевому підсумку мали вирішальну частку у відповідальності за поразку!

У зовнішній політиці, однак, союзницькі плани не могли бути реалізовані: Велика Британія під сіоністським та американським впливом послідовно йшла до нової світової війни, щоб знищити Німеччину як найсильнішу європейську державу, відповідно до своєї старої, хоч і застарілої політики "балансу сил".

Це був не Адольф Гітлер, це були інші націонал-соціалістичні політики, чії концепції виявилися правильними в ретроспективі:

Ернст Рем і Георг Штрассер, дві найвидатніші жертви реакційного вбивства 30 червня 1934 року! Вони вимагали послідовної соціалістичної революції для усунення реакції і, таким чином, побудови націонал-соціалістичної адміністрації та національної економіки, а також націонал-соціалістичної революційної армії - вони хотіли континентальної європейської політики об'єднання з Францією та Радянським Союзом, союзу з народами Третього світу, що пробуджуються, та фронтальної позиції проти Британської імперії, з руїн якої можна було б вибороти життєвий простір для Німеччини. Цей революційний націоналізм є нашою лінією традиції сьогодні: фронт проти капіталістичного Заходу, рівновага з Радянським Союзом, альянси з націями, що пробуджуються в усьому світі, а всередині - створення справжньої національної спільноти через глибоку соціалістичну революцію!

У своєму останньому, розгорнутому політичному аналізі, так званому "Диктаті Бормана" навесні 1945 року, Адольф Гітлер ще раз показує себе геніальним державним діячем, підводить підсумки провальної політики і закликає повернутися до революційних витоків націонал-соціалістичної ідеї в боротьбі проти реакції. Таким чином, ми вшановуємо справу життя державного діяча, захоплюємося його успіхами, аналізуємо помилки, щоб уникнути їх у майбутньому, визнаємо його останні прозріння, але у своїх політичних діях ми не копіюємо минуле, а формуємо власне майбутнє

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERTREUE AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit fast zehn Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung verboten. Sie ist verboten in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Etablierung von Massenmord, Verdrängung, Verdrängung und Verdrängung haben nicht ermöglicht, den Kampf der gesamten Welt um unser heiliges Führer Adolf Hitler zu unterbrechen.“

Alle Nationalsozialisten sind von jeder abweichenden Tugend- und Kampfbewegung abzuhalten. Sie sind abzuhalten von der Führung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist eine solche geworden, aber die Größe der beständigen Völkerverdrängung ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die verantwortliche Organe in allen Ländern, die Völkerverdrängung - gegen alle weißen Völker (7) - zu begünstigen. Sie sind nicht und niemals, Chiffren und Kennzeichnungen.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im "Steuerkampf", ob im Propagandakampf, bewaffnet oder auf einem blutigen Schlachtfeld. Am Ende Nationalsozialisten sind unsere Pflicht!

Hilf Hitler!
Gerhard Laska

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1605 19.06.2022 (137)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Преден доклад
Интервю с Моли
Трета част

НСК: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и изкуство.

Моли, опишете мисията си за движението на тези теми в политиката.

Моли: Опитвам се да обяснявам фотографично, но най-вече съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на човечеството (www.promotingfascism.com/ truth.htm). Беше съм на 21 страници, а нямам още толкова много за правене. Изучаването на Тюркската световна война е абсолютно минало въвеждане от информация. Търсите информация за едно нещо и откривате още две неща, които трябва да прочетете. Чувствайте се малко като архиволог, който открива

the **NEW ORDER**
Number 174 (2021) Printed 2021 April 26, 2021 (236)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the positive National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gerhard Laska

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами

Сотні книг багатьма мовами

Сотні веб-сайтів багатьма мовами

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info